

DE HOOP

ABONNEMENT PRYS :

Voor de Stad 5 fr. per jaer.
 » 5 fr. per 6 maanden.
 » 1-75 fr. per trimester.
 Voor Buiten 6 fr. per jaer.
 » 5-50 per 6 maanden.
 » 2 fr. per trimester.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

GODSDIENST.

VADERLAND.

MOEDERTAEL.

PRYS DER INSERTIEN :

20 centimen den drukregel.
 40 centimen de reclamen.
 Alle toezending van brieven, geld, enz moet ons vrachtyr worden.
 Wekelyks verschynende Zaturdags, by de kinderen Milis, Uitgevers te Sint-Truiden.

STAETKUNDIG OVERZIGT.

Tot nog geen beslissend nieuws uit Italië. De aandacht vestigt zich heden slechts op den stouten vooruitgang van Garibaldi. Met eene handvol volk dringt hy kloekmoedig vooruit, ontrust zich over niets, en zou reeds, volgens dikwyls herhaelde tydingen, de Oostenrykers in drie naevolgende gevechten doen achteruitdeinzen hebben. Thans bevindt hy zich te Cauto, op dertig kilometers afstand van Milanen, en op twintig van Monza. Al de steden van Lombardye waer hy zynen doortogt bewerkt heeft, hebben zich voor koning *Victor-Emmanuel* tegen Oostenryk verklaerd. Men begint te gelooven dat de onverschrokken Garibaldi geen enkel fortuinzoeker is, maer een opperhoofd wien geene schrandereid noch bekwaemheid ontbreekt.

De provincie Vatelina is in oproer.

De Oostenryksche generael Urban zal eerstdaags met zyn legerskorps in optogt zyn, om Garibaldi te Monza te bestryden.

Het Piemonteezer-leger heeft nieuwe voordeelen op de Oostenryksche troepen behaald. Volgens bulletynen, uit Turyn overgezonden, hadden de Oostenrykers Robbio met eene aanzienelyke magt in bezit genomen. Koning *Victor-Emmanuel* is aen het hoofd van zyn leger de stad Verceil uitgetrokken en heeft Palestro en verschillige naburige plaetsen in bezit genomen. Van Palestro tot Robbio is er eene kleine afstand.

De Oostenrykers werden uit Palestro en Casalino weggedreven, doch de depesche zegt niet of Robbio in handen der Piemonteezers gevallen is.

Wy gelooven dat eene beslissende zaak tusschen de Franschen en Oostenrykers welhaest zal plaets hebben.

Keizer Napoleon heeft zyn hoofd-kwartier van Alexandria tot Casale overgebracht.

Keizer Franciscus-Josephus is naer Italie vertrokken.

De *Boersenhalle* zegt dat kossuth zich eerstdaags naer Genua zal begeven, waer men reeds vele mannen telt die een sterk aendeel genomen hebben in de Hongaersche omwenteling van 1848 en 1849.

Men schryft uit Alexandria (Egypte) dat M. de Lesseps het schip *Byzantin* gehuerd heeft, om, op zyne eigene onkosten, 200 Italiaensche vrywilligers naer den Piemont over te zenden.

De laetst ontfangene tydingen spreken over verschillige gevechten welke tusschen de Piemonteezers en de Oostenrykers zouden plaets gehad hebben, en waer het voordeel steeds den eersten zou bygebleven zyn. Nogthans geeft eene bulletin van het handelsblad de volgende tydingen over, welke den bondgenooten zoo gunstig niet schynen te zyn.

DE KONING VAN NAPELS.

Wy trekken de volgende levensschets over den overleden koning van Napels uit de *Gazette van Frankryk*.

Eene gebeurtenis welke zoo dikwyls aengekondigd en tevens gelogenstraft werd, is eindelyk verwezentlyk geworden. De koning van Napels, Karel Ferdinand, heeft den 22 mei den geest gegeven. Hy stierf groot, als koning, als kristen, na lange en afschuwelyke pynen, toen reeds alle gevoel uit zyn lichaem verdwenen was, om zich gansch in het hart en in den geest te zetelen. Hy bood een groot tooneel van kalmte en zedelyken heldenmoed aen, te midden der zwakheden der natuer en der afgryzelyke pynen van eenen ongehoorden doodstryd.

Te midden van een onweder dat voor hem staet, daelt hy van den troon af, dien hy by het naderen eener omwenteling bestegen had.

Ferdinand II telde toen vyftien jaren. Hy had de oppermagt in hoedanigheid van Luitenant-Generael uitgeoefend, hy werd door het volk aenbeden, en heeft die aengekleefdheid, gedurende zyne gansche regering, weten te behouden. Als Souverein bezat hy groote hoedanigheden. Hy bezat eene onophoudende liefde voor het werk, veel synheid en schrandereid van geest, en eene standvastigheid welke somtyds tot koppigheid overging. De armen, de soldaten en allen die met hem het vaderland beminden, aanzagen hem als hunnen afgod. In dit land dat zich zoo getrouw aen de voorvaderlyke politiek, en aen den godsdienst verkleefd houdt, was Ferdinand een standvastige katholiek en bleef het tot aen zyne dood.

« Wy hebben gisteren uit de *Shipping-and-Mercantile Gazette* een nieuws meegedeeld over Garibaldi : volgens dat blad zou deze kommandant verslagen en tot Zwitserland terug gedreven zyn.

Die tyding scheen ons toe, van den eersten oogblik, voorbarig te zyn, en wy deelden ze slechts onder alle voorbehouding meê.

De berigten uit Como melden nu dat hy achteruit is moeten trekken, voor de overmagt der Oostenryksche troepen en dat 4000 Oostenrykers weêr in Varesa zyn gekomen.

Garibaldi, zeggen de fransche tydingen, trok terug, om de bevolking te helpen in het bemagtigen van het fort Laveno aen het Major-meir ; doch de aenval die des nachts tegen dit fort beproefd werd, is teenemaal mislukt.

Te Sesto Calendo wilden piemonteesche troepen de Alpenjagers ter hulp komen ; doch de Oostenrykers hebben hun den doortogt belet ; volgens een ander nieuws was de Oostenryker verslagen, en volgens een derde gezegde, hebben zy hunne komunikatiën met Piëmont zien afsnyden.

De tydingen te samen genomen, zyn niet voordeelig aen de bondgenooten en er is waarheid geweest in de engelsche depeche ; en als het waer is dat de betrekkingen met Piëmont onderbroken zyn, dan zal de beruchte partyganger niet lang meer gedruisch maken.

De revolutionnaire beweging wordt in Lombardye voorgezet : generael Giulay dreigt al de dorpen te vuer en te zweerd te vernielen, die zich by die beweging zouden aansluiten. »

In ons nummer van verledene week waren er drie of vier onzer artikelen welke met letters des A, B. onderteekend waren. Enige personen die er de begin-letters hunner namen uitgeraep hebben, hebben dit met geen goed oog gezien, omdat zy aen de redaktie van de *Hoop* gansch vreemd zyn.

Wy verklaren dat die heeren wier namen men er heeft weten uit te maken, geen deel nemen aen de opstelling van ons dagblad ; dat deze letters hoegenaemd geene heimelyke poets of farce, maer gansch toevallig geweest zyn, en dat wy eindelyk nog veel minder kwaedaerdige gedachten gehad hebben, in het neêrzetten dier initialen.

Wat hebben wy Belgen van den oorlog te hopen of te vreezen ?

Tot nog toe zyn er geene groote, doorslaende gebeurtenissen in Opper-Italie voorgevallen.

Eenige bewegingen links of rechts van beide legers, en vervolgens eenige bloedige schermutselingen waerin men zich wederzyds den zege toeschryft, zyn alles wat ons de dagbladen mededeelen. Intusschen versterken zich de strydende partyen met manschappen en krygs-voorraad, en welhaest zal de vruchtbare dalvlakte van den Po, door meer dan een half miljoen soldaten betrappeld worden. Terwyl de andere mogendheden van Europa nog van verre, maer toch met den sabel in de vuist en den voet in den stygbeugel, op dat plechtig

Zyn eerste ministerie dat van eerlyke mannen zamengesteld was, verminderde het budget, stelde de civiele lyst lager, roeide misbruiken uit, regelde de imposten op regtvaardigere en gematigder grondstelsels, vergemakkelykte den goeden koop der eetwaren, vervolgde de knevelaers of uitputters des volks, schafte en vele takken in de verhevenste administratie af. Geen vorst schonk zoo ooit midryke vergiffenis aen oproerigen. Hy trouwde de belangrykste fonctien toe aen mannen die of wel uit de gevangenis of wel uit ballingschap terugkwamen.

Welhaest bood het grond-en-zeeleger den bloeiendsten toestand aen. Beide legers bestegen een hooger en belangrijker toppunt dan zy ooit bereikt hadden.

Ziehier derzelve optelling :

Voetvolk . . .	74,437 man.
Ruitery . . .	8,544 man.
Schuttery . . .	7,805 man.
Gendarmen . . .	5,700 man.

Totael 94,605.

Fregaten . . .	12 met den stoom.
Linie-Schepen . . .	2 met 60 kanonnen.
Bombarden . . .	69.
Bricks . . .	5.

Het koningryk en deszelfs beheerscher genoten te zamen die zoete stilheid welke altyd het uitwerksel is van eene wederzydsche overeenkomstigheid, en welke nogthans zoo zeldzaam en zoo noodig is. De eerste wederwaardigheden kwamen niet van binnenland ; de lastige omstandigheden gelyk aen diegene welke hy later ontmoeten moest, werd en koning

en somber tooneel, met eene koortsachtige nieuwsgierigheid staren, vraegt men zich van alle kanten : wat zal er toch van komen ? Wie zal de overhand hebben ? Zal zich de oorlog in Italie bepalen ? Staet er voor ons vaderland niets te vreezen ?

Het is zeker aen iedereen niet gegeven van in de toekomst te lezen, maer het gebeurt nog wel eens dat de kennis van het verledene den sleutel geeft van het toekomstige ; overigens, waerom zouden wy ook niet profetiezen, zoo wel als honderd anderen...

Wat zal er dan van komen ? Wie zal de overhand hebben ? Toen Frankryk zyne eerste soldaten naer Italie stuurde, eer nog de beide legers tegen over elkander op het slagveld lagen, was men te Parys overtuigd dat de Oostenrykers zelfs den eersten schok van onze onoverwinnelyke helden niet zouden afwachten ; zy zouden vlugten, uit een stuiven gelyk een troep vogelen daer een geweeerscheut onder valt ; en dat, indien Oostenryk niet door gansch Duitschland gerugsteund werd, het op eenige weken uit Italie zou verdreven zyn ! Vandaag hebben de dagbladen van toon veranderd ; sedert het gevecht van Montebello spreken zy van de dappere Oostenrykers, en zy weten goed waerom ! Vandaag is het een vaste zaak dat er hardnekkig, onbermhartig zal gevochten worden ; dat de eerste en zelfs de tweede slag het pleit niet zal beslissen, en dat de uitval verre is van zeker te zyn.

Zal zich de oorlog in Italie bepalen ?... Indien Frankryk verslagen wordt, (wat nog al meer gebeurd is, en zelfs door de Oostenrykers) zal Napoleon III zyn land uitputten, uitmengelen, gelyk Napoleon I, om den zege te hervatten, want dat is voor hem het enigste middel van bestaan : of winnen of vallen ! Wy gelooven niet aen de tusschenkomst van Rusland ten voordeele van Napoleon, hoeveel men er ook van kazele, en wy houden het met den kullagie-schryver : het zou ons wonder aerdig voorkomen dat de Rus, met de striemen van de Krim nog op den rug, aen den keizer van Frankryk de hand ging bieden ! 't is wel waer, de Czar is van Frans-Joseph niet te vrede, omdat hy hem, voor bewezen dienst, niet ondersteund of zelfs benadeeld heeft, in den oorlog van het oosten ; maer is hy aen Napoleon dank verschuldigd, die hem uit Sebastopold gedonderd heeft ? Neen, indien Oostenryk de overhand krygt, en keizer Frans-Joseph zyne magt niet zoekt uit te breiden in Italie, maer zich met zyne tegenwoordige bezittingen te vrede stelt, waeraen wy niet twyflen, zal Alexander II, den voet niet buiten de grenzen van Rusland zetten, en de oorlog aen geene zyde der Alpen bepaeld blyven.

En wat zal er gebeuren, indien Napoleon III, over Oostenryk in Lombardye zegepraelt ?

Oostenryk kan geslagen, maer niet gauw ontmoedigd worden ; dat bewyst de geschiedenis. Zeven veldslagen tegen de Franschen over de Alpen verloren, zyn niet genoegzaam om Oostenryk van Italie te doen afzien, en nooit zal Frans-Joseph in het verlies van Lombardo-Venetië toestemmen, tenzy men hem den vrede in de muren van Weenen kome opleggen ! Zoo is het onder Napoleon den eersten altyd gegaen. De Franschen zullen dus moeten de Alpen over, en Duitschland in trekken ; maer, heeft de *Duitsche Bond* niet gezworen dat nooit een vreemde vyand, den deutschen bodem zou schenden, of al zyne leden zouden te gelyk opstaen, ter verdediging van het gemeene vaderland ? Alle staten van Duitschland zullen zich dus genoodzaakt zien tegen Frankryk het zweerd te trekken, en van dat oogblik af is de oorlog algemeen.

Maer veronderstellen wy dat Oostenryk, na eene of andere nederlaeg, den Italiaenschen bodem ruime, zal Napoleon matig genoeg van zyne viktorie gebruik maken, om den nyd der andere mogendheden niet op te wekken ? Zullen Engeland, Pruisen en Rusland toelaten dat Frankryk alleen, in

Ferdinand door de uitlandsche politiek van Oostenryk en Frankryk veroorzaekt.

Oostenryk dat hem by de hoven van Duitschland en Rusland als een liberael afschilderde, bood hem een dier traktaten aen welke niet slechts aen een protektoraet gelyken, en welke men heden met de wapenen zoekt te verscheuren. Frankryk intendeel raedde hem aen nog *liberaelder* te zyn, en de instellingen der omwenteling van July als voorbeeld aen te nemen.

Ferdinand II zond naer de hoven van Duitschland en van het Noorden, afgevaardigden om dezelve over zyne politiek gerust te stellen. « Ik ken myn ryk, liet hy hun zeggen ; zy aen wie ik vergiffenis geschonken heb, zullen zich derzelve waerdig toonen ; en ik ben de beste regter om te oordeelen welke hervormingen ik in myne staten moet inbrengen ; wat het gevaer aengaet waarmede men my bedreigt, dit zal ik zelf wel van my afveeren. Ik hoop dat ik, zonder uitheemsche hulp, stand zal houden.

Hy bleef deze nationale politiek getrouw, en is tot op zynen doodsdag in die edele houding gebleven. Hy hield zyne beloften door het afkondigen van edelmoedige, praktische en volksgezinde maetregelen. Hy volgde steeds, zonder er ooit van af te wyken, den weg der regtvaardigheid, uitgenomen eenige onzekerheden en doolingen waerin hy in 1849 inviel. Trotsch wegens andere mogendheden, wou hy de vriendschap wel van Oostenryk doch niet deszelfs protektoraet. Hy verwezentlykte vrywillige hervormingen, maer week nooit achteruit, zelfs niet voor hen die den grootsten invloed meinden uit te oefenen.

Voorzeker zou men gewild hebben dat hy grootere en talryke hervormingen gedaen had, doch men moet bekennen dat

gevolge zyner overwinning, eenen onweerstaanbaren invloed op Italië uitoefene, of misschien een gedeelte van dat land in zyne staten inlyve?... Dat is niet mogelyk! Er schynt dus geen twyfel aen : Napoleon krygt Oostenryk nooit uit Italië, zonder eenen algemeenen oorlog!

En wat staet in dit geval ons België te wachten? Kunnen wy hopen van niet naer den eenen of den anderen kant medegesleept te worden? Die vraag hebben wy al dikwyls hooren daerstellen en op verschillende wyzen oplosssen. Men beweert de gewoonelyk dat in eene algemeene samenhorning der Europese legermagten, België weer noodzakelyk ten strydkperk zoude dienen; en ten bewyze haelde men al de groote veldslagen aen, sedert twee honderd jaren hier ten lande geleverd: Fleurus, Neerwinden (1695) Ramillies, Audenaerde enz. ten tyde van Lodewyk XIV; Foutenai, Rocour, La-wfeld, onder Lodewyk XV; Jemmapes en Neerwinden (1795) Ligny en Waterloo, ten tyde van de Fransche omwenteling en van het eerste keizerryk. Doch wy zullen doen opmerken, dat de proef die men uit de geschiedenis trekt hier weinig bewyst, wyl ons land zich heden in eenen gansch anderen toestand bevindt dan eertyds. Toen behoorde België aen Spanje, Oostenryk of Holland, en Frankryk met eenen van die staten in oorlog zynde, kwam hem natuerlyk op onzen bodem bevechten. Vandaag is het er heel anders gelegen: wy behoren ons eigen, en zyn onafhankelyk zowel van Frankryk als van Duitschland of Engeland; zoodat aen geene der strydende partyen kan verlies aengebragt worden door het overweldigen van België. De vyf groote mogendheden hebben onze onzijdigheid erkend en beloofd te handhaven, zoolang wy zelven ons niet vyandig toonen: en hierby is wel weinig te vreezen. Nog onlangs hebben Frankryk en Oostenryk verklaard, *het regt der onzijdigen* niet te willen sehenden. Alzoo dunkt ons dat, zelfs indien de oorlog onder de groote mogendheden algemeen werd, wy nog veel hoop hebben om er buiten te blyven.

Maer, zal men zeggen, ons landje ligt zoo juist tusschen Frankryk en Duitschland: beide mogendheden zullen hier langs den weg zoeken om elkanders grondgebied aen te tasten.... Dit zou zeker gebeuren indien zy zich niet konden bereiken dan door België; maer beide landen grenzen aen elkander van Luxemburg tot Bazel in Zwitserland toe, op eene lengte van meer dan vyftig uren; zy behoeven ons alzoo niet te ontrusten om handgemeen te worden. Men bemerkte vervolgens dat Zwitserland tusschen Frankryk en Oostenryk Italië inligt juist gelyk België tusschen Frankryk en Duitschland, en nochtans voorziet men niet dat zyne onzijdigheid zal geschonden worden: Oostenryk en Frankryk hebben beloofd van neen! Wy zouden ons voorzeker het onweër over het hoofd halen indien wy ons voor de eene of andere verklaerden; maer daer wy onzijdig zyn en onzijdig willen blyven, dwingt ons de eerste die den voet op onzen bodem zet de wapens tegen hem op te vatten en met zyne vyanden samen te spannen; en men denke er wel aen: tachtig of honderd duizend Belgen minder of meer zouden nog al iets kunnen afdoen.

Er zyn er die staende houden dat Napoleon III gansch en geheel he overleveringen van het eerste keizerryk hervat; dat hy juist het voetspoor van zynen grooten Oom inslaet. In eenen oorlog met Duitschland zou hy alzoo het middel zien om het geliefkoosde gedacht der Franschen, de uitbreiding van Frankryk tot aen den Rhyne te verwezenlyken. Die veronderstelling strydt, wel is waer, met de woorden en beloften van keizer Napoleon III; maer in deze laatste tyden zyn zoo veel beloften in rook verdwenen!... In dat geval zou België zeker aengerand worden, *maer tevens kunnen rekenen op de tusschenkomst van gansch Europa*; en wy gelooven niet dat Napoleon III die met zooveel beleid en geluk den keizerlyken troon ten voordeele zyner dynastie heeft weten te herstellen, nu onbezonnen genoeg zou zyn om zyn lot en dat van de zynen te durven wagen in eenen ongelijken stryd waerin zeker geheel Europa zou deel nemen.

Men ziet het dus: het onweër broeit in de verte; het zal losbreken en zich waarschyneelyk verbreiden; maer tot nog toe kunnen wy met reden hopen dat het zyne verwoestende stormen niet tot over ons dierbaar Vaderland zal uitzenden.

Sint-Truiden, 29 Mei 1839,

Kullagie.

Het is nog zoo lang niet geleden dat eene koortsachtige droom in alle herschenpannen van Europa woelde, en dat de hoofdsteden der voornaemste ryken met den klem van een Ophikleide deze kullagie-dronken geestdriftig rondjoegen: de beschaving is nu te hoog gestegen, voortaan wordt de oorlog onmogelyk, eene algemeene, altyddurende vrede, gaet nu de zonen van Japhet in den toom houden, de stormdagen van het bloedvergieten zyn voorby, en de geharnaste god van het

hy altyd twee groote hinderpalen op zynen weg vond: de heimelyke en onderaardsche werking van Engeland, welk al de zamenzweringen en aanvallen bewerkstelligde, waeraen de Napolitanen vreemd bleven, en te Napels de omwenteling rond zynen troon, doch die omwenteling welke van hooger hand kwam. Men kent die regering niet al te goed, en daarom zal ze met meer regtvaardigheid en onpartydigheid in de geschiedenis beoordeeld worden. Deze regering is langen tyd door de sluijers der onwetendheid bemanteld gebleven, en ten doele aen de heiligschendendste bespottingen geweest. Eindelylek heeft men dit ryk neffens den politieken blokus van twee vloten, in eenen zedelyken blokus gesteld, welke het koningryk der twee Siciliën, het leven en de daden van den Souverein buiten alle deelneming aen de beweging van Europa gezet heeft.

Wy hebben gezien wat de koning van Napels opzigtens de hoven van het Noorden verrigtte; laet ons thans zyn gedrag wegens Frankryk doorgonden. Doch laet ons eerst eenen eigenhandigen brief van den burger-koning (Louis Philippe) aenhalen. Hy is te schoon en te belangryk om er een woord van uit te laten. Men heeft den brief als logenachtig willen doen doorgaan, doch het antwoord zelf van den koning van Napels is een onwederlegbaar bewys dat die brief wel uit de handen des konings van Frankryk komt. Ziehier deszelfs antwoord:

« Overlang heb ik met lof hooren spreken over de kracht-dadigheid van wil en de schranderdheid van uwe majesteit, en ik twyfel niet of gy zult gelukkig de dagen van onweder door komen, want uwe Majesteit is genoodzaekt wederstand te bieden aen de raedgevingen haer van buiten toegezonden, en welke haer zouden kunnen aenlokken tot eene Antnatio-

slagveld gaf te Waterloo, by de laatste kanonscheut van Wellington, ziel en adem aen den overwonnen geest der verdelgling weder. De engelsche neuswyzen te gelyk met den Duitschen diepdenker en den Franschen zwetser, trokken en dronken hunnen oudsten en besten champagne af, hielden danteleend den roomer zoo plegtig verheven, en riepen met nevelachtige oogen en zyrslaende tongen: « Op den eeuwighdurenden vrede van Europa, op de verbroedering der menschen, op de zoete eendragt tusschen de volkeren, op de regtschapenheid der vorsten en staetkundige mannen, op de onpartydige regtveerdigheid der administratie, op de brave regt-zinnigheid der advokaten, op de heilige liefdadigheid van den ryke, op de belanglooze goedhartigheid der bankiers, op het verhoogen van den loon des werkmans, op het verdwynen van hypokrieten, tartuffen, escobards, kartouchen en dergelyke kazakschietters, tot nu toe nog gebeugd in de comedie van het leven. » Vele dezer banket-broeders hadden reeds, ter goeden trouw, hunne geele handschoenen uitgetrokken, om den eersten jood die hen te gemoet kwam, eene gulhartige hand toe te reiken. Eenige zelfs deden het, en van daer dat men heden nog in sommige vakken, joden aentref in plaats van kristenen, en dat het plan van Sint Joseph kerk te Brussel, geschat op dry mael honderd duizend franken, te vermenigvuldigen tot het drinkpenningje van een millioen, op de bureelen van Israël werd doorgeslofeld.

Zy dachten, deze spitsbroeders van den algemeenen vrede, dat de negentiende eeuw, te ver gevorderd in waerheid, rede, en zedelyke begrippen, voortaan het woest geweld van den sterkeren ging doemen, en de opperezene geschillen tusschen de landschappen ten minne vonnissen en slechten. Doch dat grootsch gedacht was ook Kullagie, want Louis Napoleon begon reeds op Frankryk aen te kruipen met *l'empire c'est la paix* op de horens, en met een half-dozyen kanonnen aen den steert. Onze tyden zyn nog niet ryp voor den vrede, en vond men ook machienen uit die Sint-Martens toren op eenen dag kosteloos herstelden en de Goot in een Oasis veranderden, dan nog achte ik den wereld in zyne woeste kinderjaren, en ware ook reeds het laatste oordeel om het getouw, dan zeide ik het menschdom in de wieg versmacht.

Neen! zoo lang nog oorlog zal gevoerd worden, zoo lang men nog *vive l'empereur* zal roepen als men zynen broeder het hart met eene bayonnette doorvliemt, zoo lang ook zal het woord beschaving eene bloedige Kullagie wezen. Doch er is iets betooverend in dat woord *vive l'empereur*, byzonder als het tusschen eenen hoop afgeschoten armen en beenen, tusschen het gekerm der gekwetsten, en het gekraek van het geschoot, tusschen het gemjammer van weduwen, weezen en dolzinnige moeders wordt uitgesproken. Niets is zoo schoon dan na het verslag over Montebello, na de opgaf van eenige duizende vermoorde menschen, den *vive l'empereur* te roepen. Ik ben wel zeker dat men te Cayenne met den honger in de ingewanden, met de koorts op de lendenen, met den dood-zweet op het aenschyn, met den laatste adem op de blauwe lippen en met het vel over de beenen, van 'smorgens vroeg tot 'savonds laet, niets anders zal doen dan den *vive l'empereur* van Montebello herhalen.

Terwyl de fransche kanonnen bezig zyn met den Oostenryker overhoop te schieten, beginnen te Parys, op eenen wenk van *hunen tambour-maitre*, den kazakschietser van Montalbert, al de dagbladen den Oostenryker af te schilderen en uit te maken, dat er de honden zouden van loopen gaen. Volgens hen is er geen meisje meer in de omstreken van Voghera dat nog ooren of vingers heeft, het valt den Oostenryker te lang bellen en ringen uit te doen, en daarom kapt hy de meisjes vingers en ooren af, en steekt het goud zoo in zynen haverzak. Wy moeten dat gelooven, want de fransche officiële dagbladen zeggen het. De franschman integendeel houdt een geheel ander gedrag en heeft tot leus *honneur aux dames*. Het zal de Duitsche dames van Berlyn, Aken en Keulen, nog wel geheugen hoe de officiers van Napoleon I *l'honneur aux dames* in voege bragten, en hoe het komt dat er nog vele op den oever van den Rhyne en te Borsette schooijen, die met groot gemak franschen leeren lezen en schryven, en die hunnen naam, blanko, op den doopregister, op de oude livretten van het keizerryk zoeken gaen.

De Constitutionel van Hasselt, zoo dikwyls tot inkeer gebracht door den goeden raed van de Vedette, heeft nu den heer Potvin aen den hals gekregen, en de heer Potvin, zoo het schynt, speelt er niet mede en zegt aen het dagblad: *Kyrie eleison* van Hasselt: gy zult uw woord eens herroepen en zeggen dat ik een belgen ben, en verzoekt was op het banket; en de Constitutionel, schoon ook met een droevig gezigt, volbrengt zynen pensum. Wy dachten dat de arme *Kyrie eleison* over zulke neus zoude bedroefd geweest zyn, maer wy bedrogen ons, want nauwelijks was de herroeping gedaen of zoo vreef hy zich de handen van blydschap, omdat een vermaerde schryver des lands nu ook wist dat hy bestond,

nale politiek die tevens rampzalig voor hare belangen en die van het volk zouden zyn, en aen de driften welke het land van binnen eenen schok geven, en welke den vryen gang van het staetsbestuur zouden kunnen breidelen.

Wy zyn in een tydstip van voortogt, waer men dikwyls moeten achteruit deinken, om zich niet alles laten af te trekken, en ik zou met vreugd zien dat uwe majesteit het systeem van drukking afschafte. Dat uwe Majesteit zich op het systeem van Frankryk regele; zy zal er alles mede winnen, want zoo zy de zelfopoffering van een weinig gezag doet, zal zy den vrede van het koningryk en den stand haers huisgezins op vasten grond zetten. De teekens van beweging zyn zoodanig klaer en talryk in Italië, dat men eene vroege of latere losbarsting moet verwachten, volgens dat de maetregels van prins Metternich dezelve zullen verbaesten of tegenhouden.

Uwe Majesteit zou alles kunnen op den tegenwoordigen voet houden, indien zy vrywillig en met voorzigtigheid de begeerten en de noodwendigheden des volks voortkwaem, en zou daerdoor de gevaervolle gesteltenissen des tyds vermyden; want zoo de omwenteling in Italië losbarst, zal Oostenryk den meester willen spelen, en zou ik zaken moeten doen welke ik, op wat prys ook, zou willen vermyden.

Op al deze raedgevingen antwoordde de koning van Napels met den volgende brief waerin men de spottende fynheid, welke erfelyk by de afstammelingen van Karel III is, bemerkt.

« Ik zou my wel gaerne geheel en gansch met Frankryk en uwe Majesteit voegen, omdat ik weet dat Zy regtveerdig en gematigd is, doch ik ben door de trakaten en voorgaende bontgenootschappen teruggelouden, en daeraen moet ik getrouw blyven, zooveel te meer dat zy het zyn die, in de ongeluksdagen myns huisgezins, my ter hulpe gesnelde zyn. Om my

en dat men nu met den heer Pourceaugnac van hem kon zeggen: *on a parlé de moi dans le cabinet du roi!*

S. P. Q. R.

Nog aen de Vedette.

Zoo het waer is gelyk de Vedette zorg heeft ons het te herinneren dat slechts de waerheid beleedigt, *il n'y a que la vérité qui blesse*, dan moeten wy haer, niettegenstaende hare ontkenningen, sterk de waerheid gezegd hebben. Om hiervan overtuigd te zyn moet men enkelyk de anderhalve kolomme lezen welke zy tot hare verdediging met zooveel bitsigheid voordient.

Vol spyt dat wy hebben durven zeggen, dat zy vroeger van de katholieke gezindheid geweest is, beweert zy dat wy haer lasteren. Men zal zich wel herinneren, en zoo men het vergeten heeft, men herleze slechts ons artikel van 14 Mei, dat wy geenszins gezegd hebben dat de belendaegsche opstellers der Vedette tot de katholieke gezindheid hebben behoord; maer dat er in Tongeren een blad geweest is onder den naam: *la Vedette du Limbourg*, en dat het tot de katholieke gezindheid behoorde; dat er nu een blad is onder den naam: *la Vedette du Limbourg*, en dat het in het geheel niet tot de katholieke gezindheid behoort, dat is de echte waerheid, en geene lastering, zelfs geen achterklap; want iedereen zal het te Tongeren nog wel weten. Dat vroeger men aen een geestelyke van St.-Truiden dringend een abonnement heeft aangeboden voor dat dagblad, dat weten wy zeker en stellig. De Vedette daegt ons uit den naam van dien geestelyke te noemen; zy weet wel, en onze lezers zullen het ligtelyk begrypen, dat men in een dagblad den naam niet gevoegelyk kan doen kennen. Maer wy bewaren in ons bureel het adres van dien priester, welke nog te spreken is, zoo de Vedette er lust voor heeft.

Vol trotsheid zegt zy heden dat zy ryk genoeg is, en zelfs de abonnementen weigert; wy benyden haer haren voorspoed in het geheel niet.

Maer nu heeft zy stof tegen ons gevonden. Wy zyn bedelaers, en waerom? Wy hebben vroeger gezegd dat het niet betaemde in de Constitutionel (de Vedette zegt het nieuwsblad, maer vergeven wy haer dat), in een fransch blad van Hasselt, eene aenkondiging te doen welke voor inwooners van St.-Truiden, waer onder er zyn die geen fransch kennen, bestemd was. Wy hebben alsdan gevraagd of daer kromme trekken in waren, om, dank aen de geheimhouding eenen gepri-viligieerde te begunstigen, of wel, of men aen het dagblad van St.-Truiden eene aenkondiging wilde onttrekken, uit vrees dat de drukker er enige centiemmen aen zou verdiend hebben? Is dat bedelen? Zy die ons hebben willen verstaan, zullen begrepen hebben dat wy door de eerste veronderstelling de zaak als iets onregtveerdigs aanzagen, en wy denken dat deze veronderstelling door niemand als ernstig zal aanzien worden; dat wy tevens wilden zien door de tweede veronderstelling, dat zoo men het bestaan van een blad benydt, men daarom de regthebbende van St.-Truiden van het voordeel der aenkondigde beurs niet mogt berooven. Wy vinden niet dat wy ons hierdoor verlaegd hebben.

Met diezelfde fierheid, waarmede zy op hare rykdommen poft wenschte zy zich herhaelde malen geluk, van over ons te hebben gezegevierd! wy hebben, zegt zy, bekend, dat wy in tegenspraak met ons zelve zyn.... Hebben hare rykdommen haer dan den bol zoo gedraeid, dat zy ons niet kan verstaan? of wil zy het niet?

Waer is de tegenstrydigheid die wy bekend hebben? In het artikel waerop zy zich beroept zeggen wy gansch klaer dat wy meenen den vreedzamen keizer te kunnen beminnen, en den oorlogszuchtigen uit ganscher herte te verfoeijen. Wy denken dat zulks kan zyn, omdat wy de daden en niet de personen beoordeelen. Doet een keizer hetgene laekbaar is, dan laken wy hem; doet hy wat prysbaar is, dan pryzen wy hem. Dit meenen wy is regt; en geene logiek, hoe spitsvinnig ook, kan hier eene tegenstrydigheid vinden, tenzy men, ons zegge: gy moet allen keizer vervolgen,—gy moet hem niet oordeelen volgens zyne werken,—een keizer kan geen goed doen,—hy, en alles wat hy doet is slecht.—Maer tot dit aenkondigsel hellen wy niet over en wy laten het aen de Vedette.

De Vedette van verleden Zondag verklaert in een artikel van onderhalf-kolom dat zy noch *zwart noch rood* is; de Hoop vermeint dus dat de Vedette heel groen moet zyn.

Vive la Logique.

Mynheer de Opsteller.

Ik neem de vryheid u voor de volgende bedenkingen een plaatsje in uw geacht dagblad te vragen.

Wanneer men aen de stemming in den Senaet van art. 84 der Gemeentewet, waer van gy ons voorleden zondag den uitslag hebt doen kennen, denkt, moet men op eene droevige

van den kant van Frankryk en van uwe Majesteit te plaetsen, indien zy ooit een princip kan worden, zou ik de grondwet moeten omverre smyten, welke het steunsel van ons staetsbestuur is, en my in die Jacobynen politiek inwikkelen, voor dewelke myn volk zich zoo dikwyls ontrouw aen het huis zyner koningen getoond heeft.

De onwentelings-geest is den huize der Bourbons rampzalig; en ik heb vast besloten, op welken prys het ook zy, het lot van Lodewyk XVI en van Karel X niet te ondergaen. Met de hulpe van God zal ik myn volk den voorspoed en het eerlyke staetsbestuur tot het welk het regt heeft, geven, maer ik zal koning zyn, en ik zal koning alleen en altyd zyn.

Ik heb veel van de vyandigheden, van de buitensporige verlangens, van al de fauten en zwakheden des voorledene geëfd; ik moet een hersteller zyn, en dit kan ik niet worden indien ik het met Oostenryk niet houde, zonder my nochtans aen haren wil te onderwerpen. Wy zullen doen gelyk de Habsbourgs. Dat de Fortuin ons verrade, wy zullen ons zelve nooit verraden.

Achtien jaren liepen voorby, en niettegenstaende de ake-lige voorzeggingen van Weenen en Parys, breidde de geessel der omwenteling zich niet over het koningryk Napels uit.

Toen de omwenteling van 1848 losbrak, nam een der raedgevers, de keizer van Oostenryk verschrict over het geschreeuw dat onder de poorten zyner hoofdstad rondreunde, de vlugt, en de andere Louis Philippe, trok in eene kleine koets weg, terwyl zyn troon verbryzeld werd door die mannen welke er hem hadden op geplaatst. Tusschen die twee plegtige lessen, bleef de troon van Ferdinand staen; en de koninklyke roep: *de koning is dood! leve de koning* zal nog weerklink vinden, wanneer zyne doods-kist tusschen de kille steenen zal bezegeld zyn.

en pynelyke wys nopens onze wetgeving aengedaen worden. Zekerlyk, een groot gedeelte des Senaets is standvastig geweest, en wy moeten hen in het algemeen, en byzonder den heer de Pitteurs, pryzen, van der vryheid getrouw te zyn gebleven.

Maer wat zyn de overige leden geworden? Hoe vele van hen die voor dit artikel gestemd hebben, behooren tot de regter zyde, die dit artikel niet anders dan als eene bestryding hunner gezindheid kan aenschouwen?

Wat heeft dan hun gevoelen veranderd?

Het is de overdrevene toegevendheid jegens hunne tegenparty! Men zegde toen, dat het niet paste in de huidige omstandigheden, de rust in het land te stooren! En zy, zy hebben uit vaderlandsliefde, uit zucht naer vrede, eene opoffering willen doen. Wy kunnen hen enkelyk beklagen — hunne vaderlandsliefde heeft hen misleid. Maer wy kunnen de handelwyze der tegenparty niet anders dan afkeuren. Zy zegt nu: weest toegevend! laet alle verdeeldheid! stoort de rust des lands niet! Sprak zy ook zoo wanneer zy minderheid, en de katholieke gezindheid boven was? Alsdan hoorde men spreken van door oproer de meerderheid omver te smyten, en iedereen kent het: *vous serez abattu révolutionnairement*. Wanneer men in de kamer over twee jaren over dezelfde vraag der liefdadigheid had gestemd, en dat onze tegenparty overwonnen was, nam zy haren toevlugt tot kasseistenen, en stelde geheel het land in wanorde.

De liefde des vreden bezielde hen toen niet.

Wy zullen hen niet mispryzen de vraag aen de Kamer en Senaet onderworpen te hebben; wy zouden hun nogthans kunnen zeggen, dat, indien deze vraag zoo oproerwekkend was, men wel zou gedaen hebben ze in de tegenwoordige omstandigheden niet aen te raken. Maer wy mispryzen uit ganscher herte dat door zulke middelen, men in oogenblikken van verwarring, wetten doet bepalen die niet voor dezen tyd, niet voor deze omstandigheden, maer voor altyd in België's wetboek geschreven blyven. Hetgeen wy betreuren is dat eene party door bedreiging heerscht en dat onze gezindheid door eene aeneenschakeling van opofferingen, hun het bestuur verzekert.

Zulke wetgeving kan ik noch wys noch voorzigtig noemen. Ik zie daer de ware vaderlandsliefde niet.

Ontvang, enz.

Een uwer geabonneerden.

Eenige gedachten over de Opvoeding.

(VERVOLG.)

Wanneer wy zeggen dat de opvoeding des herten op het praktisch leven des kinds betrekking heeft, moet men zich wel in acht nemen deze opvoeding te verwarren met hetgene men heden doorgaens *educatie* noemt, en welke, geheel uiterlyk, niet dan in eenige gemaekte manieren bestaat. Ach neen, deze *educatie* is de wezentlyke opvoeding niet. De opvoeding moet in het hert dringen, daer de kwade neigingen verzwakken, en zoo veel mogelyk, uitroeijen; de goede hoedanigheden, dat zaed van geluk, er doen kiemen en aangroeyen. De opvoeding moet den mensch goed maken, en hem tegen later bederf behoeden. Hetgeen men doorgaens *educatie* noemt, is enkel als eene uiterlyke verw, bevallig in de oogen, maer daarom niet altyd krachtig op het hert.

De opvoeding, verstaen gelyk wy komen te zeggen, mag niet tot zekeren ouderdom verschoven worden; men mag ze in de eerste jaren niet verwaerloosen en zeggen: later zal ik myn kind in een of ander gesticht stellen; ik zal het toevertrouwen aen behendige meesters, aen zorgdragende bestieders, en deze zullen het opleiden gelyk het behoort. Neen, goede ouders; het is niet in latere jaren dat zulk werk moet begonnen worden; het is niet wanneer de driften reeds wortelen geschoten hebben, en wanneer uw kind den naam van *kleinen deugniet* verdient; het is niet wanneer hy in den schoot der familie eenigzins onverdraegzaam geworden is, dat de vorming zyns herten moet begonnen worden.

Integendeel de eerste levenstyd, de eerste ontwakning zynere rede moet door uwe zorgvuldigheid omringd zyn. Ja zelfs, alvorens uw zoon nog in staet zy zich rekening over zyn doente geven, zyt gy ouders, en gy vooral die zyne moeder zyt, verpligt zyne minste bewegingen te bespeuren, en zyne gevoelens als te verrassen.

De opvoeding mag in die eerste jaren in het geheel niet verzuimd worden, anders moet men zich verwachten dat het werk der iverigste bestieders later vruchteloos zal wezen. — Een hert, in het begin verwaerloosd, zal tot de ongevoeligheid komen, en de ondervinding leert gemakkelyk dat de later ontvangene vorming niet zal beletten altyd te bemerken hoe de eerste jaren zyn verzorgd geweest.

Men schryft gewoonlyk het mislukken der opleiding in de gestichten aen de onbehendigheid der meesters en bestieders toe; dit kan, zelden doch, het geval wezen, maer, men zoude zich veeleer moeten vragen, of hun iver en kunde krachtig kunnen zyn by kinderen, welke reeds al hunne grilen en eischen hebben ingevolgd gezien, welke reeds als gezag hadden over al wat hen omringde, en welke de al te groote toegevendheid eener moeder, zoo veel zy kan, in de gestichten zelfs omringt.

Maer dit brengt ons van ons onderwerp; bepalen wy ons met het kind in het vaderlyk huis te beschouwen, en laet ons zien, waerop de ouders byzonder acht moeten geven.

(Wordt vervolgd.)

Kerkhofwyding.

Verleden maendag heeft te Sint-Truiden de wyding plaets gehad van het gedeelte grond, dat het noodig geworden was aen het vorige kerkhof by te voegen om aen hetzelfde eene evenredige uitgestrektheid te geven met de aangroeyende bevolking onzer stad. De menigte volk die zich aen deze schoone plegtigheid tegenwoordig bevond, was buitengewoon talryk, en wie blyft onverschillig aen hetgeen er omgaet in eene plaets waer voor elkeen zoo vele voorwerpen van tedere liefde of hertelyke vriendschap verborgen liggen? Wanneer de leden van de heilige Familie, vergezeld van den Eerw. Pater Rector uit het klooster van Steenaert, en die het einde der processie uitmaakten, ter plaets gekomen waren, begon mynheer de Deken de ceremonie met eene korte maer diepgevoelde aanspraak, waerin hy, met eene zonderlinge welsprekendheid, de droevige herinneringen, die van het graf onafscheidbaer zyn, even als de troostvolle gedachten die den christen in hetzelfde vergezellen, aen de diep-bewogene menigte ontwikkelde, en diepe zuchten aen het hert der aenhoorders deed ontsnappen, en menige traen over het graf van enen vader of eene tedere moeder deed vloeijen.

Na deze aanspraak begon eigenlyk de ceremonie der gebeden en gezangen ter toehelving dezer plaets aen den godsdienst, en eindigde door eene processie in geheel den omtrek van het kerkhof. Iets wat ons byzonderlyk trof is dat men in de processie eene kleine plaets oversloeg en een omkeer maekte als of men verschrikt geweest ware er een stap te zetten, het was bestemd om de lichamen te ontfangen van diegenen die buiten of in opstand tegen de H. Kerk sterven. Volgaerne zouden wy eenige van die verdwaelde diepzinnige wysgeeren van onzen tyd op dat plaetsje ontwaard hebben, zy die op hunne sterk-gespede gedachten gesteund, zoo magtig zyn, of zy geen middel weten, om dien schrikkeliken *memento homo quia pulvis es*, die er op elk graf in yzeren letters geschreven staet, en het eerste hoofd in de handen doet zinken, uit te wissen; en indien zy het niet kunnen, wat zy ons grootschgeven kunnen nevens dit woord van de Beauvais: het graf is voor den christenen de wieg der eeuwigheid. Wy hopen dat het gras van dit doemplaetsje voor niemand van onze stad zal moeten ontworfeld worden.

KIEZINGSTYDINGEN.

M. Orts heeft aen de liberale associatie van Brussel eenen brief toegestuurd waer hy in verklaert dat hy de kandidatuur door haer aengeboden aanveerd op voorwaarde dat sommige namen die hem te *geavanceerd* voorkomen op dezelfde lyst niet zouden daergesteld worden.

Deze handelwyze heeft eene vereeniging der liberale associatie, de *wolvin* genaemd, veroorzaekt ten einde eene lyst kandidaten, voor de kiezing van 14 dezer, aen de kiezers voor te dragen. De volgende namen zyn door haer opgenomen geworden.

Voor den Senaet: M. M. Hanssens-Hap, Lauwers, Seutin, Stiellemans, Van Schoor en Fortemps.

Voor de kamer: M. M. Karel de Brouckere, L. Defré, L. Goblet, E. Previnaire, Jeunck advocaat, P. Vanhumbek advocaat, J. Becquet negociant, J. Tarlier professor aen de Hoogeschool te Brussel, Guillery advocaat.

De andere kandidaten zullen in toekomstige vereeniging bepaeld worden.

Te Mechelen heeft de bewarende gezindheid de volgende kandidaten opgegeven: voor den senaet: M. M. Dutrieu de Terdonck, uitgaende lid, en Karel de Marnix, grootmaerschalk van het hof; voor de kamer: M. M. Vandenbranden de Reeth, Nottelsteins en d'Ursel uitgaende leden.

De liberalen zetten tegen deze laatste M. M. Reyntjens, Bergman, burgemeester van Lier en Proost. Voor de senaet durven zy nog geene kandidaten voor brengen.

Te Charleroi zal de kandidatuur van M. Dechamps, zoo het schynt, niet bestreden worden. Deze uitstekende redenaar, die in 1837 door verrassing is overwonnen geweest, zal dan eindelyk aen de Kamer, waer hy nooit had moeten uitgesloten worden, terug gegeven worden.

Te Roulers aanveerd M. Gillis van Pelichy geene nieuwe kandidatuur voor den senaet meer. M. Malou-Vandenpeereboom heeft het zelfde besluit te Yperen genomen, en zal door M. baron Mazeman de Couthove vervangen worden. Het schynt ook dat in dit arrondissement der drie uitgaende representanten, namentlyk M. M. Van Renynghe, Malou en A. Vandenpeereboom, tegenstand zal ontmoeten.

Te Thielt willen de liberalen, in plaets van M. d'Anethan kandidaat der katholyken, M. Dury doen kiezen. Een der grootste redenen die hem aen de genegenheid des kiezers aanbevelen is dat hy van *Thielt geboortig* is. Dus komt hy in eenen kandidaatsbrief te schryven, in het fransch opgesteld, die voor zyne welsprekendheid geen al te groot bewysstuk schynt te wezen.

Te Dinant loopt M. Wala het allergrootste gevaer. M. Xav. Thibaut, oud representant, zet zich tegen hem op rang. De kandidaten der katholyken zyn dus: voor de senaet M. d'Omalius d'Hallooy; voor de kamer: M. M. graef de Liedekerke Beaufort en Xav. Thibaut.

SENAET.

In zyne laatste zitting van 23 Mei, heeft de Senaet, na 21 aanvragen van gewoone naturalisatie ter aendagt opgenomen te hebben, twee wetsontwerpen gestemd ten einde buitengewoone kredieten aen departementen van Financien en inwendige te verleenen. De vergadering heeft zich daarna onmiddelyk tot onbepaalde tyd verdaegd.

KAMER DER VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

De wyziging, door de Senaet in wet kettrekkellyk het art. 84 der gemeentewet ingelyfd, heeft de Kamer den 30 Mei op nieuw doen vereenigen.

M. Rogier heeft deze zitting met eene redevoering begonnen waer hy zynen lof en dien der administratie ten volle in maekt; ter zelve tyd heeft hy aen den dag gelegd al wat hy ten voordeele der liberale party heeft in wege gebragt. Van de belangens des lands is er niet in gewaegd geworden; misschien zyn deze met de eischen der liberale party in alles overeenkomstig?

De Kamer heeft ook verslag der midden afdeeling over bovengemelde wyziging aenhoord. Deze is zonder beraedslaging aengenomen, en het wetsontwerp in zyn geheel door 60 stemmen tegen 15 goedgekeurd geworden.

De Kamer heeft zich daarna ook tot onbepaalde tydstip verdaegd.

Een koninglyk besluit van 30 Mei komt de sessie van 1858 - 1859 te sluiten.

BINNENNIEUWS.

— Deze week heeft de justicie van Tongeren zich naer Wellen begeven alwaer eene pooging tot moord plaets gehad heeft. Een krakeel was ontstaan in eene herberg tusschen twee kaertspelers. Een van beide, de genaemde Willem Lemmens, daglooner, oud 22 jaren, trok woedend een mes uit en brag zynen tegenstaander verscheidene steken in de zyde en den buik toe, die hem in weinig tyds het leven ontnamen. De pligtige is aengehouden en in het gevangenhuis te Tongeren achter te grendels gezet.

— **YSELYK ONGELUK.** Men schryft uit Diest, 29 mei, aen de Tyd:

« Eene yselike ramp is dezen nacht, rond 3 uren, in onze stad voorgevallen. Het vuur is uitgeborsten in een huis der

ketelstraet, bewoond door Henricus Sterckx-Smeets, schoenmaker, terwyl deze voor zaken buiten de stad was. De schade door den brand veroorzaekt is van weinig belang, doch, wat sidderen doet, de vrouw Sterckx, hare jonge schoonbroeder, hare beide kleine kinderen zyn in hunne slaapkamers verstikt en hunne lyken verkoold teruggevonden. Een der ongeluklige kinderen is dood gevonden tegen de deur, bewyzende eene uiterste doch nuttelooze pooging om zich aen de dood te ontrukken. In aendacht nemende dat de vrouw Sterckx zich sedert 6 maanden in gezegenden toestand bevond, beloopt dus het getal der slagtoffers op 5. De burgery en het garnizoen hebben, naer gewoonte, alles aangewend om die ramp te verminderen, doch te laet, helaas! om het leven te redden van die rampzalige familie. »

— Verleden zondag om elf uren 's morgens, hebben de officieren der Burgewacht dezer stad hunnen eed afgelegd.

De heer J.-B. Michotte is voor de derde maal sedert 1848 tot major der burgerwacht gekozen geworden.

— Sedert vele jaren heeft men geen gewag hooren maken van zoo vele opeenvolgende onweders en slagregens welke overal rampzalige gevolgen gehad hebben.

Te Roux by Charleroi, is de bliksem driemaal gevallen, en heeft de telegraafdraden van Roux tot Marchienne, en zes palen verbryzeld.

Op eene andere plaets werd een eiken boom waeronder twee kinders schuilden in stukken geslagen zonder dat de twee kinders iets kwaeds geleden hebben.

— Te Vaillance sloeg het hemelsch vuur eenen met hout geladen wagen in. De voerman werd gedood, en een andere persoon die nevens hem was verschillige malen op den grond nedergegooid. Het peerd werd insgelyks gedood, en eenige oogenblikken te voren had een jongeling door dezelfde oorzaak het leven gelaten.

— Te Erondegem by Aelst, heeft de donder een huis in asch gelegd.

— Te Brussel is de toren van de Sint-Klara Kerk getroffen geworden, doch heeft geene schade geleden. Anderlecht en Forest hebben hunne beurt gehad, maer zyn er schadeloos uitgekomen. In de Minimenstraet is een meisje dat onder een prietel zat getroffen geworden en heeft den arm verbrand.

— Te Hoogstraeten heeft het hemelsch vuur eene schoone en in steenen sterk gebouwde hoeve in weinige oogenblikken vernield.

— Te Lier is de donder omtrent het kasteel van Graef van Marnix gevallen, en heeft eenige boomen op den steenweg van Lier naer Herenthals verbryzeld.

— Te Linth onder Contich is eene schuer en een karkot de prooi des bliksemsvuers geworden.

— Te Boom, heeft de bliksem de naeld van den toren geraekt en er eenige schalien afgerukt.

— Te Gent, heeft het onweder vervaerlyk gewoed. Het hemelsch vuur sloeg eene schouw in, drong in eene kamer, verbryzede eene kostbare penduel en andere meubelen, en rigtte er verwoestingen aen welke op 500 franken verschat worden.

— In de gemeente Huccogne, Moha, Couthuin, enz. is het onweder bovenmatig sterk geweest. Het water viel gedurende twee uren by stroomen neer, en vervormde al de waterlooopen in wezentlyke stroomen. Vele der inwooners hebben de vlugt moeten nemen, andere zich in de bovenkamers hunner huizen moeten redden.

De Mehaigne, sleepte boomen, hooi, hout, stroo, daken, zwynen, enz. in haren vloed mede.

BUITENNIEUWS.

Oorlogstydigen.

PROCLAMATIE.

Garibaldi heeft de volgende proklamatie afgeveerdigd aen de Lombarden:

Lombarden,

» Gy zyt geroepen tot een nieuw leven en gy moet den oproep beantwoorden, zoo als uwe vaders te Ponsedo en Leguano deden.

» De vyand is altyd dezelfde: hy is een wreedaerdige moordenaar, onverbiddelyk en plunderzuchtig.

» Uwe broeders van alle provinciën hebben gezworen met u te verwinen of te sterven.

» Het is onze pligt de beleediging, den hoon, de slaverny van twintig vroegere geslachten te wreken, dat is te zeggen, dat wy onzen zonen een erfgoed moeten achterlaten, zuiver en zonder nog de minste vlek van de overheersching des vreemden soldaet te dragen.

» Victor-Emmanuël, die door den nationalen wil tot ons opperhoofd gekozen is, zendt my in uw midden om u in de vaderlandsche gevechten te gelyden.

» Ik ben getroffen over de heilige zending, welke my is toevertrouwd, en ik ben fier u te mogen kommandeeren.

» Te wapen dan! De slaverny moet ophouden! Wie een wapen kan grypen en het niet opneemt om te vechten, is een verrader!

» Italië, met zyne vereenigde en van de vreemde dwingelandy vrygemaekte zonen, zal zynen rang weten te bemagtigen, welke de Voorzienigheid haer onder de volkeren heeft aangewezen.

« GARIBALDI. »

Turyn, 1 juny.

De overwinnig van gisteren, 31 mei, (reeds meegedeeld), is door een tweede gevecht opgevolgd. Dit gevecht, dat aen onze wapenen insgelyks den zegeprael schonk, had ten 6 ure 's avonds plaets, te Palestro waer de vyand terug wilde binnentrekken. Hy werd op nieuw achteruit geslagen door de divisie Cialdini, de Zouaven en de piemonteesche kavalerie.

De koning liep de gevaren te gemoet; het was te vergeefs dat de Zouaven hem wilden tegenhouden.

Gisteren hebben de Oostenrykers te Sesto-Calendo, de sardinische voorposten aengevallen. Na een gevecht dat twee uren duerde, zyn de onze over de Tessino getrokken en hebben den vyand vervolgd.

Een talryk korps Oostenrykers voor Varesa verschenen zynde, zoo heeft Garibaldi aen de nationale garde bevolen hun geen wederstand te bieden, eu op het Major-meir achteruit te trekken.

De bondgenooten hebben in den laest verlopen nacht in grooten getalle eenen aenval gewaagd op Laveno, doch zy werden krachtig afgeslagen.

Wy hebben reeds de tyding van het vertrek van sir James Hudson, naer Napels, gelogenstraft; wel ingelichte personen verzekeren ons thans stellig, dat hy inderdaad niet vertrekken zal.

Het stilzwygen der proklamatie van den koning van Napels over de italiaensche onafhankelykheid, is te Napels in een niet voordeelligen zin uitgelegd, en men vreesd voor verwikkelingen.

Bern, 31 mei.
Een bataillon Tyrolerjagers is naby Nauders over de grenzen van Tyrol getrokken, ten einde zich naer Italië te begeven. 4000 Oostenrykers worden eerlang in het vorstendom Liechtenstein verwacht.

Bern, 1 juny.
Garibaldi is aen het hoofd van een sterk detachement, naer Côme vertrokken en den 30 des namiddags voor Levano, eene versterkte plaets op het Major-meir, verschenen. Hy heeft het fort aengevallen en deze aenval duerde gansch den nacht. Gisteren is Garibaldi moeten terug trekken om den aenval des avonds op nieuw te beginnen. Het gevecht duerde heel den nacht.

Bern, 4 juny.
De Oostenrykers hebben gisteren met 4000 man Varesa bezet. De piemonteesche troepen, toebehoorende aen de divisie Cialdini en die ter hulp kwamen van Garibaldi, zyn van hunnen grondslag van operatie afgesneden. Zy hebben Sesti-Calende niet kunnen bereiken.

Bern, 1 juny.
Men heeft heel den nacht de kanonneering gehoord op de grenzen van de Tessino.

LAETSTE TYDINGEN.

Parys, 2 juny.
Men ontvangt nieuwe inlichtingen over Palestro: Na teruggeslagen te zyn op heel de linie, werden de Oostenrykers langs den regtervleugel overrompeld door de Sardinische troepen.

De regtervleugel bedreigde de schipbrug, langs welke Canrobert zich met den koning moest vereenigen.

Het 5^e regiment Zouaven werd alsdan zonder kanons op de vyandelyke battery afgezonden, welke battery geplaatst was achter eene diepe gracht.

De Oostenrykers werden onbarmhartig gedood en in 't water geworpen. Verscheide kanons werden genomen, en 300 Oostenrykers krysgevangen gemaakt.

De Zouaven hebben 20 dooden en 200 gekwetsten.

Men kondigt uit Londen aen, dat de Times door een officieel berigt vernomen heeft dat Garibaldi uit Sandrio verjaegd, door generaal Urban wordt vervolgd, en dat hem geen andere weg overblyft dan die naer Stelvio. 2 Juny.

Uit Turin meldt men (3 Juny) dat Garibaldi op nieuw Côme is binnengekomen, en dat de Oostenrykers Torre en Beretti verlatende tot den linker oever van den Po zyn teruggetrokken.

VERTREK-UREN VAN DEN YZEREN-WEG.

8 uren 6 min. s'morg. — van Sint-Truiden naer
Velm. — Landen. — Esmael. — Thienen. — Vertryck. — Leuven. — Mechelen. — Antwerpen. — Lier. — Turnhout. — Brussel. — Termonde. — Aelst. — Gend. — Brugge. — Kortryk. — Mouscron. — Doornik. — Mons. — Quiévrain. — Ginkelom. — Wareme. — Fexhe. — Hautpré. — Luik. — Chenée. — Verviers. —

6 uren s'avonds. — van Sint-Truiden naer
Velm. — Landen. — Thienen. — Vertryck. — Leuven. — Mechelen. — Antwerpen. — Brussel. — Roost. — Ginkelom. — Wareme. — Fexhe. — Hautpré. — Luik. — Chenée. — Verviers. —

9 uren 25 min. s'morg. — van Sint-Truiden naer
Cortenbosch. — Alken. — Hasselt. — Diepenbeek. — Munsterbilsen. — Eygenbilsen. — Lanaeken. — Maestricht.

7 uren 45 min. s'av. — van Sint-Truiden naer
Cortenbosch. — Alken. — Hasselt. — Diepenbeek. — Munsterbilsen. — Eygenbilsen. — Lanaeken. — Maestricht.

POSTWAGEN-DIENST

van Sint-Truiden naer Tongeren.

9 uren 45 min. s'morgens. — 7 uren 30 min. s'avonds.

BY UITSCHIEDING VAN DEN LANDBOUW

VERKOOP

VAN

MEUBELN, BEESTEN EN KLAYER TE RUMMEN.

De notaris COENEN te Geetbetz, zal openbaerlyk aen de meestbiedende, van wegen Engelbert Goyens in het dorp te Rummen, op Vrydag wezende 17 Juny 1859, om negen uren voor middag, ten zynen woonhuis aldaer aanbieden te verkoopen op crediet:

- Een ruinppeerd van 6 jaren en een merrie-peerd van 10 jaren.
- Eene melkkoei en twee runders.
- Dry karren, waeronder een van 14 centimeters en twee enkele.
- Huismeubelen, zoo als stoelen, tafels, schapraaijen, beddekoesten, koper, tin, yzerwerk en nog meer andere voorwerpen te lang om te melden, alsook het peerds-en laboreurs-getuig.

Daerna zal men aldaer verkoopen:
1° 30 aren Klaveren achter de Echel.
2° 30 aren Klaveren aen zyn woonhuis.

De koopen onder de dry francs moeten dadelyk betaeld worden.

Alles achtervolgende conditiën als voor te houden.

VERKOOP

VAN

SCHOON HOOIGRAS ONDER MELCKWEZER.

De Notaris COENEN te Geetbetz, zal van wegen de heer Vannenhove-De Hertoghe, grondeigenaer te Sint-Truiden, openbaerlyk aen de meestbiedende op Vrydag wezende 24 Juny 1859, aanbieden te verkoopen en op crediet:

Het HOOIGRAS staende wassende op twee hectaren, 45 aren, 76 centiaeren Vetweide onder Melckwezer, palende s'Hertogengracht, de heer de Hertoghe, de Waerbeek en Nicolaus Baker, Fransus Morren en Arnoldus Cailloux.

De vergadering zal wezen ter plaets om vier uren na middag.

Alles achtervolgens conditiën alsdan voor te houden en mits goede borg.

GROOTE VERKOOP

VAN

ENGELSCH GRAS IN HET VIN TE ZOUT-LEEUW.

Op MAENDAG 6 Junius 1859, om 10 uren voor middag, zullen Mynheeren H. BONHOMME, H. DE PITTEURS en Cie, door het ministerie van den Greffier BECKERS te Zout-Leeuw verblyvende, publiek op crediet aen de meestbiedende ter plaetse verkoopen:

Verscheidene hectaren alderschoonste Engelsch GRAS, staen wassende en in koopen geteekend, in het geweene Vin.

Men zal zich vergaderen aen het Fabriek.

VERKOOPING

VAN

extra schoonen hooiwas

ONDER HEELNBOSCH BY BUDINGEN.

Tegen Maendag aenstaende, zesden Juny 1859, om dry uren na middag, zal de Griffier BECKERS in verblyf te Zout-Leeuw, van wegen mynheer den Abbé COX, rentenier te Zout-Leeuw, publiek op crediet en ter plaetse verkoopen, Te Weten:

Den HOOIWAS staende wassende, op omtrent de 4 hectaren Vetweide, genaemd de Tien Zillen, regenoten mynheer Bertrang en s'Hertoghen-gracht.

De vergadering zal zyn ter plaetse, kort by den Budingen-Molen.

BERIGT.

De heeren Bestuenders van het Bureel van Weldadigheid der stad Sint-Truiden, zullen aldaer in eenen der zalen van het stadhuis, op den 7 Juny 1859, om negen uren s'morgens, door het ministerie van den Notaris COEMANS, openbaerlyk doen verpachten verscheide goederen gelegen binnen de gemeentens: Aelst, Attenhoven, Berlingen, Borgloon, Borlo, Bouckhout, Brusthem, Gelinden, Gelgem, Ginkelom, Gorssum, Halmael, Hauthem, Heers, Houppertingen, Kerkom, Kleyn-Gelmen, Mettecoven, Mielen-Boven-Aelst, Montenaeken, Muysen, Niel, Opheers, Sint-Truiden, Velm, Veulen, Walsbetz en Wellen, en breeder omschreven in de gedrukte affichen in de gemelde gemeentens opgeplakt.

BEKENDMAKING.

JOSEPH VANBAELEN,

Kloppenpoort N° 9, te Sint-Truiden.

Heeft de eer, het publiek kenbaer te maken, dat hy zich komt te stellen, als ENGELSCH HOOFSMID, Koetsenmaker en al hetgeen den hoefdstiel aengaet.

Alles aen civile prys.

MEN VRAEGT

VERWERS-GASTEN

Zich te adresseren by AUGUSTE GERMEYS te Cortessem.

UIT ER HAND TE KOOP

MET VIER RADERS.

Zich te bevragen op het bureel van dees blad.

BEKENTMAKING.

HENRI RELLEMAEKERS,

Thiensche-straet, N° 272 te Sint-Truiden,

heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat by hem te bekomen is, eerste kwaliteit Rundvleesch, Kalfvleesch en Verkensvleesch.

Alles aen civile prysen.

HENRARD ANDRÉ, a l'honneur

public, qu'il vient d'établir un magasin de Sabots Français, chez Mr L. NEUCKENS, cabaretier, hors la porte de Tirlemont, à Saint-Trond.

A un prix modéré.

Son Magasin sera ouvert le 1er Mercredi et Jeudi de chaque mois.

Te bekomen by de drukkers dezès:

Eene groote en schoone Landkaart van den oorlog in Italie, inhoudende behalve het koningryk Sardinie, het koningryk van Lombardien, Tyrolien, Venetien, de hertogdommen van Parma, Modena, Bolognien, Toskanen, alsook een gedeelte van Zwitserland.

Prys: 50 centiemen,

MARKTPRYZEN DER GRANEN.

Diest, 1 Juny.		Diest, 25 Mei.	
Tarwe	hect. 19—25	Tarwe	hect. 20—50
Koren	» 14—53	Koren	» 14—53
Haver	» 11—40	Haver	» 11—40
Garst	» 17—70	Garst	» 17—40

Hasselt, 31 Mei.		Hasselt, 27 Mei.	
Tarwe	100 kil. 25—40	Tarwe	100 kil. 25—60
Koren	» » 18—00	Koren	» » 18—00
Haver	» » 22—00	Haver	» » 22—40
Gerst	» » 20—20	Gerst	» » 20—00

Leuven, 30 Mei.		Thienen, 24 Mei.	
Tarwe	100 kil. 25—40	Tarwe	100 kil. 24—92
Koren	» » 17—74	Koren	» » 17—80
Haver	» » 22—58	Haver	» » 22—40
Garst	» » 19—04	Garst	» » 00—00

St-Truiden 1 Juny		St-Truiden 28 Mei.	
Tarwe	100 kil. 25—54	Tarwe	100 kil. 25—78
Koren	» » 17—53	Koren	» » 17—85
Haver	» » 22—00	Haver	» » 22—00
Garst	» » 19—94	Garst	» » 19—94

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN.

Aengisten van den 27 Mei tot 3 Juny 1859.

GEBOORTENS.

Mannelyk 4. — Vrouwelyk 2.

HUWELYKEN.

Thommis, Joannes, batiment schilder, met Coeckelbergh, Anna-Elisabeth.

OVERLYDENS.

Fransen, Joannes, daglooner, oud 62 jaren, jongman.
Vanbrabant, Christianus, oud 82 jaren, echtgenoot van Maria Grommen.

3 kinderen onder de 7 jaren.

Sint-Truiden. Boekdrukkery van de kinderen Milis.